

ударятъ на Татаръ Пазарджикъ, голѣмъ градъ въ равнината съ 25000 жители по-многого Турци фанатици *)

На 3-й Май (н. к.) Азизъ паша телеграфира въ Одринъ даже и въ Цариградъ заради възстанието и изискваше войска, защото въ Пловдивскій санджакъ нѣмаше почти никакви войски. Това извѣстие причини въ Цариградъ голѣмъ страхъ. На другий день Азизъ-паша самъ си тръгна отъ Татаръ-Пазарджикъ на сѣверъ за Панагюрище съ около 100 конници и нѣколко бееве. Слѣдъ малко разчу се по града, че Азизъ е заобиколенъ отъ възстанниците. Тогасъ настана ужасна паника. Турцитѣ гърмѣха на вѣтъръ, туркинитѣ бѣгаха по улицитѣ и крещяхъ: «Гяуръ гелмишь, Московъ гелмишь!» дюгенитѣ се затвориха и при това всеобщо смущение гърмѣхъ върху българскитѣ селяни, които отъ околнитѣ села безъ да знаятъ нѣщо кротко отивахъ за да сварятъ годишния св. Георгиевски панаиръ. Селянитѣ веднага се разбѣгаха по селата като казвахъ: «бѣгайте че Турцитѣ колятъ!» и послѣ това избѣгахъ въ горитѣ. Напротивъ Мохаметанскитѣ селяне съ орѣжие

---

*) Ходътъ на Панагюрското възстание описа единъ безименний Панагюрецъ въ Русскій сборникъ «Родное Племя» ч. II (Москва 1877.) Важно е официалното извѣстие на англ. комисаринъ Беринга Supplement to the London Gazette 19 септ. 1876), събранитѣ дописки на кореспондентина на Daily News Макъ-Гехана, The Turkish atrocities in Bulgaria (London 1876) и извѣстието на Американския консулъ Скайлера печатано и на двѣтъ тѣзи мѣста. Освѣнъ това употрѣбихъ частви и непечатани до сега извѣстия написани най вече отъ самитѣ Българи.